

ТАЄМНИЦЯ ЖИТТЯ

Присвячую захисникам Маріуполя

Ти пишеш листа та не відправляєш.
Подумки дякуєш, що живий,
коли розплющуєш очі та прокидаєшся.
Тут важко задрімати хоча б на годину чи дві,
просто її крила на мить огортають тебе спокоем.
Ти так втомився битися в шибку безсмертя,
що вже не віриш у смерть, хоча бачиш загибель постійно.
Просто дякуєш, що живий, просто дякуєш...
А сьогодні тобі наснився запах її волосся,
та як написати про це?
Ти просто подумки дякуєш, що живий.
А тут навколо справжнє пекло...
Хоча як його описати й чи треба?
Ти знаєш тільки одне: тобі треба вистояти
і повернутися додому живим,
бо вона чекає на тебе.
Ти пам'ятаєш, як пахне її волосся,
і це рятує тебе, рятує, рятує...
Це ваша з нею таємниця.
Таємниця життя.

16.05.2022

* * *

Ворони – в усі сторони...
Чим завинили ми світу?
Зігрітий
ліс і медові луки.
Та згорьована батьківщина
дивиться в очі воронам,
лягає на плечі мукою.
Холодно.